

które przewozi się towary i zwierzęta, określa taryfa dla bezpośredniej niemiecko - polsko - sowieckiej komunikacji towarowej.

2. Do art. 4 K. M. T. Przedmioty przyjmowane do przewozu warunkowo.

Zwłoki przyjmuje się do przewozu jako przesyłkę zwyczajną z zachowaniem pozostałych warunków, wskazanych w § 1 — punkt 2a — c.

3. Do art. 6 K. M. T. Treść i forma listu przewozowego.

W międzynarodowych listach przewozowych według załącznika II do K. M. T., używanych w tej komunikacji, napis „Międzynarodowy przewóz kolejami żelaznymi” winien być zastąpiony napisem: „Niemiecko - Polsko - Sowiecka komunikacja kolejowa”, a na naczelnem miejscu listu przewozowego słowa: „Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi, jak również” zastąpione słowami: „Niemiecko - Polsko - Sowieckiej kolejowej taryfy towarowej”.

Tłumaczenie treści listu przewozowego, wymagane według § 2 ust. 2, dokonywa kolej w charakterze pełnomocnika nadawcy.

Nadawca obowiązany jest wskazać w liście przewozowym drogę przewozu przez podanie granicznych stacji przejściowych z jednego do drugiego kraju.

Listy przewozowe, w których nie podano drogi przewozu, zwraca się nadawcy celem uzupełnienia.

Nie dopuszcza się nadawania do przewozu przesyłek pośpiesznych i pośpiesznych przyspieszonych.

4. Do art. 11 K. M. T. Terminy dostawy.

W razie przeładunku lub zmiany zestawów kołowych z powodu różnicy szerokości toru do najwyższych terminów dostawy dolicza się 1 dobę = 24 godzinom jako termin dodatkowy.

5. Do art. 13 K. M. T. Dokumenty potrzebne do załatwienia formalności celnych, akcyzowych, skarbowych, policyjnych oraz wymagane przez inne władze administracyjne. Zamknięcia celne.

Do dowodów na każdą przesyłkę, wysłaną ze Z. S. R. R. lub do Z. S. R. R. nadawca, poza innymi wymaganymi dokumentami, powinien dołączać odpis listu przewozowego dla granicznych urzędów celnych Z. S. R. R. z napisem: „Odpis dla urzędu celnego”.

6. Do art. 18 K. M. T. Niewłaściwe zastosowanie taryfy.

Wzajemnie postanowień §§ 2 i 4 obowiązują wewnętrzne prawa i przepisy tej kolei, która ustaliła nadwyżkę lub niedobór opłat przewozowych.

7. Do art. 19 K. M. T. Zaliczenia i zaliczki.

Zaliczenia wypłaca się dopiero po otrzymaniu przez stację nadawczą zawiadomienia stacji przeznaczenia o wpłaceniu zaliczenia przez odbiorcę. Pro wizję za obciążenie przesyłki zaliczeniem pobiera

raz tylko stacja nadawcza, według taryfy opłat dodatkowych kraju nadania.

Zaliczki w gotowiznie nie są dozwolone.

8. Do art. 35 K. M. T. Deklaracja interesu w dostawie

Deklarowanie interesu w dostawie jest niedopuszczalne.

302.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 maja 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie wprowadzenia odchyłeń od „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych” oraz „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych” (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 783) przy stosowaniu tych regulaminów w ruchu tymczasowym na kolei Warszawa Młocińska — Łomianki.

Na mocy art. 4 p. p. 7 i 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz osób, psów i bagażu koleją Warszawa Młocińska — Łomianki odbywa się tylko w komunikacji miejscowej tej kolei na zasadzie „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych” (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 783) wraz z ewentualnymi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami do tegoż regulaminu oraz z odchyleniami (§ 2 R. P. O.) następującymi:

Odchylenia od „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych” przy stosowaniu tegoż regulaminu na kolei Warszawa Młocińska — Łomianki.

W § 5 punkt 1 zmienia się jak następuje:

„1. Bilety na przejazd jednorazowy sprzedawane są przez konduktorów w wagonie. Podróżny powinien niezwłocznie po wejściu do wagonu wykupić bilet, przyczem należność za niego powinien mieć uprzednio przygotowaną i odliczoną”.

Pozatem punkty 3, 4, 5, 6, 7 i 8 — nie mają zastosowania.

W § 6 punkt 2 zmienia się jak następuje:

„2. Bilet powinien zawierać określenie sekcji taryfowych, na jakie bilet wydano”.

§ 8 zmienia się jak następuje:

„Bilet na przejazd jednorazowy ważny jest na przejazd tylko w tym pociągu i wagonie, w którym go sprzedano”.

W § 9 punkty 5, 6, 10 i 11 — nie mają zastosowania.

W punktach zaś 12 i 13 nie mają zastosowania słowa: „dla kobiet i”.

§§ 10 i 11 — nie mają zastosowania.

§ 12 zmienia się jak następuje:

„Podróżny, który przy kontroli nie może okazać ważnego na przejazd biletu, powinien wykupić 2 bilety normalne za sekcje przez niego przebyte; jeśli zaś nie można od razu i z całą pewnością ustalić przystanku, na którym podróżny wszedł do pociągu, 2 bilety normalne za wszystkie sekcje, które przebył pociąg.

Podróżnego, który odmawia uiszczenia bezwzględnie opłaty powyższej, konduktor ma prawo usunąć z pociągu na najbliższym przystanku i pociągnąć do odpowiedzialności sądowej”.

W § 13 punkt 5 uzupełnia się zdaniem: „który wywiesza się w wagonie”.

W § 15 punkt 2 zmienia się jak następuje:

„2. Bagaż ręczny pojedynczego podróżnego nie może przekraczać wymiarów $20 \times 40 \times 60$ cm.; w razie przewozu bagażu ręcznego większych rozmiarów, o ile na to pozwolą warunki miejscowe, nie przekraczającego jednak wymiaru $50 \times 50 \times 100$ cm., pobiera się opłatę, przewidzianą w taryfie”.

Punkt 3 zmienia się jak następuje:

„3. W razie ujawnienia bagażu w rozmiarze, przekraczającym $50 \times 50 \times 100$ cm., konduktor ma prawo usunąć bagaż ten z pociągu i pobrać za jego przewóz podwójną należność taryfową jak za bagaż wymiaru $50 \times 50 \times 100$ cm., najmniej 5 zł.”

Punkt 5 — nie ma zastosowania.

W pkt. 7 zdanie drugie — nie ma zastosowania.

Punkty 10, 11, 12 i 13 — nie mają zastosowania.

§§ 17, 18, 19, 20 i 21 — nie mają zastosowania.

W § 22 w punkcie 5 słowa: „oznaczoną w taryfie” zmienia się na „100 zł.”

W § 26 punkty 1, 2, 3, 4, 5, 7 i 8 — nie mają zastosowania, a punkt 6 zmienia się jak następuje:

„6. Za bilety zagubione lub niewykorzystane w całości lub częściowo należności nie zwraca się”.

§§ od 29 do 38 włącznie — nie mają zastosowania.

W § 40 w punkcie 3 słowa „kwity bagażowe” — nie mają zastosowania.

§ 41 zmienia się jak następuje:

„Prawo wnoszenia skargi przeciw kolei żelaznej z umowy o przewóz służy osobie, która przedstawi bilet lub, w razie braku tegoż, udowodni swoje uprawnienie”.

§§ 43 i 44 — nie mają zastosowania.

W § 45 w punkcie 2 ustępy a), b), c) i d) — nie mają zastosowania.

§ 46 zmienia się jak następuje:

„Roszczeń wygasłych lub przedawnionych, zgodnie z postanowieniami § 45 nie można wznowić w drodze skargi wzajemnej, ani w drodze ekscepcji”.

§§ 47 i 48 oraz §§ od 50 do 64 włącznie — nie mają zastosowania.

§ 2. Przewóz przesyłek towarowych koleją Warszawa Młocińska — Łomianki odbywa się tylko w komunikacji miejscowej tej kolei na zasadzie „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 89, poz. 783) wraz z ewentualnymi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami do tegoż regulaminu oraz z odchyleniami (§ 2 R. P. T.) następującymi:

Odchylenia od „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych” przy stosowaniu tegoż regulaminu na koleji Warszawa Młocińska — Łomianki.

Tytuł I.

Zakres regulaminu. Przewozy bezpośrednie.

W § 1 punkty 2, 3, 4, 5 i 6 — nie mają zastosowania.

§ 5 zmienia się jak następuje:

„Kolej Warszawa Młocińska — Łomianki przyjmuje przesyłki do przewozu tylko na podstawie każdorazowej umowy nadawcy z koleją”.

Tytuł II.

Umowa o przewóz.

§ 6 (punkty 1 — 14) zmienia się jak następuje:

„Na każdą przesyłkę przyjętą do przewozu kolej wydaje kwit przesyłkowy według wzoru, ustalonego przez kolej i zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji. Kwit przesyłkowy podlega opłacie stemplowej w wysokości ustalonej dla listów przewozowych”.

W § 7 punkty 6 — 23 — nie mają zastosowania.

§ 8 — nie ma zastosowania.

W § 9 punkty 9, 10, 11 i 12 — nie mają zastosowania.

§ 11 — nie ma zastosowania.

W § 12 punkty 6, 7 i 8 — nie mają zastosowania.

§ 13 — nie ma zastosowania.

W § 14 punkty 2, 3, 5, 9, 11 i 19 — nie mają zastosowania.

§ 15 — nie ma zastosowania.

W § 16 punkty 1 — 8 i 10 — 33 — nie mają zastosowania; w pkt. 9 wyrazy „list przewozowy” zmienia się na „kwit przesyłkowy”; punkt 34 zmienia się jak następuje:

„34. Termin odbioru przesyłek, które odbiorca obowiązany jest wyładować, powinien być wskazany w taryfie”.

Pozatem punkty 36, 38, 40 i 42 — nie mają zastosowania.

Punkt zaś 41 zmienia się jak następuje:

„41. Jeżeli odbiorca zgłosi się po odbiór przesyłki, lecz nie może jej otrzymać z winy kolei w ciągu 3 godzin od zgłoszenia się, kolej powinna mu zwrócić poniesione z tego powodu koszty. Kolej powinna na żądanie odbiorcy zaświadczyć w kwicie przesyłkowym, że odbiorca zgłosił się po odbiór przesyłki”.

§ 17 (p. 1 — 5) zmienia się jak następuje:

„Należność przewozową uiszcza się na stacji Warszawa Młocińska”.

W § 18 punkty 2 i 5 — nie mają zastosowania. Punkt 4 zmienia się jak następuje:

„4. Do uiszczenia niedoborów obowiązany jest nadawca względnie odbiorca przesyłki, zależnie od tego kto opłatę uiszczył”.

§§ 19, 20, 21 i 22 — nie mają zastosowania.

W § 23 punkty 1, 4, 5 i 8 — nie mają zastosowania.

W tymże § 23, w punkcie 2 słowa: „Jeżeli nie ma innej drogi przewozu” zmienia się na: „W razie przeszkody w wysłaniu lub w dalszym przewozie przesyłki, przyjętej do przewozu”.

W § 24 punkt 1 zmienia się jak następuje:

„1. Jeżeli odbiorca odmówi przyjęcia przesyłki lub jeżeli wogóle zajdzie inna jakaś przeszkoda w wydaniu przesyłki, kolej powinna niezwłocznie o tem zawiadomić nadawcę na jego koszt i żądać rozporządzenia przesyłką”.

Pozatem punkty 2 — 5 i 9 — 12 — nie mają zastosowania.

Tytuł III.

Odpowiedzialność kolei żelaznych. Powództwo. Reklamacje. Waluta.

§ 26 — nie ma zastosowania.

W § 27, w pkt. 1 słowa: „bądź też wskutek przekroczenia terminu dostawy” — nie mają zastosowania, jak również pkt. 3 i 4 — nie mają zastosowania.

W § 28, w ust. a), c) i g) słowa: „a wyrażonego w liście przewozowym” — nie mają zastosowania.

§§ 29 do 35 włącznie — nie mają zastosowania.

W § 36 słowa: „do podwójnej wysokości kwot maksymalnych, przewidzianych w §§ 29, 32, 33, 34 i 35” — nie mają zastosowania.

§ 37 — nie ma zastosowania.

W § 40 punkty 3, 5 i 7 — nie mają zastosowania.

W § 41 punkty 2, 3 i 4 — nie mają zastosowania.

§ 42 — nie ma zastosowania.

§ 44 zmienia się jak następuje:

„Z chwilą odbioru przesyłki wygasają przeciw kolei wszelkie roszczenia z tytułu umowy o przewóz z wyjątkiem:

a) roszczeń o odszkodowanie, jeżeli osoba uprawniona udowodni, że szkoda wynikła wskutek złej woli lub ciężkiego niedbalstwa ze strony kolei;

b) roszczeń o zwrot nadpłaconych kwot (§ 18)”.

W § 45, w punkcie 1 ustęp a) — nie ma zastosowania; w punkcie 2, w ustępie a) słowa: „lub opóźnienie dostawy” — nie mają zastosowania; również ustępy d) i e) — nie mają zastosowania.

§§ 47 i 48 — nie mają zastosowania.

W § 49 punkty 2, 3 i 4 — nie mają zastosowania.

Załączniki D — nie mają zastosowania.

Załącznik F — nie ma zastosowania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1929 r.

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *Niezabytowski*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

46017 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi kwartalnie 7 zł. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumeratę uiszczać należy najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.